

Ebben a városban emberek élnek

Nagyon sok embert ismerek. Mindenkinnek vannak olyan tulajdonságai, amelyek miatt szeretni lehet őket, és mindenkinnek vannak hibái is, legalábbis mindenkiben találhatunk hibát vagy szerethetőséget, ha azt a másikban keressük.

Minden ember másképp gondolja, hogy mi számít hibának és jó tulajdonságnak, de a lényeg az, hogy minden embernek ugyanannyi joga kell, hogy legyen a nagyvilágban.

Van olyan családi barátunk, aki testi fogyatékossgal él, mert kiskorában balesete volt, de hihetetlen, hogy mi mindenre képes még úgy is, hogy testének egész jobb felét nem tudja használni. Nagyon erős, fél kézzel kerítést épít, tetőt javít, kerékpárt, autót vezet, többre képes, mint némelyik átlagember. Mesélte, hogy sokszor másképp bántak vele a testi sérülése miatt, mint másokkal. Én ezt nem értem, mert szerintem egy szerethető ember, aki mindig arra törekszik, hogy a legjobbat hozza ki magából, de ezt neki mindig bizonyítania kell először, és azt szerintem sokszor megalázzónak érezheti. De rengeteg olyan emberrel is találkozott, akik rögtön elfogadták, nem kellett bizonygatnia semmit, szóval azokban az emberekben van a hiba, akik ez miatt lenéznek valakit.

Az egyik nagybácsim, aki Németországban él, de a németen kívül beszél még magyarul, angolul, szerbül, és még héberül is megtanult, tavaly, amikor hazalátogatott, bement a szabadkai Zsinagógába, mert egy nagy álma volt, hogy megnézzze, és beszélgethessen a rabbival. Mivel szépen beszél héberül, nagy örömmel fogadták, és hívták, hogy vacsorázzon velük. Végül a nagybácsim felolvasott nekik héberül, és még ajándékba is kapott egy könyvet, a Tórát. Ez is bizonyítja, hogy ha az emberek próbálnak közeledni a mások kultúrájához, akkor azt mindenki szívesen fogadja. Én is szeretnék több nyelven beszélni és más kultúrákat megismerni, a nagybácsim már meg is tanította nekem a héber betűket.

Nekem az a szomorú, hogy azok az emberek, akik kicsit másfajta, mint az átlag, azoknak bizonygatniuk kell, hogy ők is ugyanannyit érnek. Ha valaki hajlandó elfogadni a mi kultúránkat, a mi vallásunkat, hibáinkat, bármit, ami más, mint az övéké, akkor nekünk is el kell fogadnunk az övékét, ez szerintem magától értetődik. Az a szép, hogy mindenki más, így mindig valami újat tanulhatunk egymástól.

Jurcsák Róbert 5.a
Széchenyi István Általános Iskola, Szabadka
Magyartanár: Király Noémi